

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ

ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΖ'. ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

ἘΧΕΙ πᾶς ἔπαινος ὄρους καὶ μέτρα· εἰάν δὲ ὁ ἐγκωμιαστὴς ὑπερβῇ ταῦτα, ἢ μείνῃ ὀπίσω αὐτῶν, κινδηλεύει τὴν ἀλήθειαν· ἐπειδὴ δὲ οἱ ἄνθρωποι, καὶ συλλογιζόμενοι, καὶ λαλοῦντες, καὶ συγγράφοντες, εὐκολα ἢ ὑπὸ τῆς ἀσθενείας τοῦ νοός ἢ ὑπὸ τῆς βίας τῶν παθῶν ἀπατῶνται, διὰ τοῦτο, ὅταν ἐπαινῶσιν, εὐκολόν ἐστίν ἢ νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὰς ὑπερβολάς, ἢ νὰ πέσωσιν εἰς τὰς ἐλλείψεις. Ὅθεν ὑποπτοὶ πάντοτέ εἰσιν οἱ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων λεγόμενοι ἔπαινοι· ἀλλ' ὅτε ἐπαινέτης ἐστὶν ὁ θεὸς ὁ ἀλάλθαστος καὶ ἀπαθὴς καὶ πανυπερτέλειος, τότε μωρός ἐστὶ καὶ ἀσύνητος, ὅστις ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐγκωμίων. Τοῦ θεοῦ τὸ στόμα μεγάλους ἐπαινοὺς ἔπλεξεν εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν προσελθοῦσαν Χαναanaίαν·

Ματ. 15, 28. « Ὁ γύναι, ἐξεφώνησε, μεγάλη σου ἡ πίστις »· οὐδεμία οὖν ἀμφιβολία ἔχει τόπον περὶ τῆς πίστεως καὶ ἀρετῆς ταύτης [τῆς θαυμασίας γυναικός. Εὐσεβέστατοι χριστιανοί, προσηλώσατε τὸν νοῦν εἰς τὴν ἑρμη-

ναίαν τῆς σήμερον ἀναγνωσθείσης εὐαγγελικῆς ἱστορίας, ἵνα μάθητε πόσον μεγάλη ἦν ἡ πίστις τῆς Χαναanaίας καὶ ἡ προθυμία, δι' ἧς ὑπήντησε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ ἡ σύνεσις εἰς τὰς πρὸς αὐτὸν ἀποκρίσεις, καὶ ἡ ἔμμενος αὐτῆς διάθεσις εἰς τὴν δέησιν· ἔτι δὲ καὶ τὸν θεῖον τρόπον, δι' οὗ ὁ θεάνθρωπος εἰς φῶς ἐξήγαγε, καὶ ἐδημοσίευσεν τὰς ἀρετὰς αὐτῆς· πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὸ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς εὐσπλαγχνὸς θαυματόργημα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Ματ. 15, 21.

Διὰ τί ὁ θεάνθρωπος, ὅστις παρήγγειλεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· « Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν » μὴ ἀπέλθητε· καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν » μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ », οὐκ ἐφύλαξε τὴν ἰδίαν ἐντολήν, ἀλλ' ἐγκατέλιπε μὲν τὰ ἀπολωλότα πρόβατα οἴκου Ἰσραὴλ, ἦλθε δὲ « εἰς ὁδὸν

αὐτ. 10, 5, 6.

» ἐθνῶν », ἤγουν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος; Οὐδὲ τὴν ἐντολήν, ἣν ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ παρέβη, οὐδὲ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐγκατέλιπε· διότι ἡ ἐντολή οὐ λέγει, Μὴ πορευθῆτε παντελῶς πρὸς τοὺς ἐθνικούς, ἀλλὰ προτιμᾶ μόνον τοὺς Ἰσραηλίτας· « Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ » πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ ». Ἐδωκε δὲ εἰς αὐτοὺς τὴν προτίμησιν· ἐπειδὴ αὐτοὶ, λαβόντες τὸν νόμον καὶ τὴν διαθήκην, καὶ ἀκούσαντες τὰς περὶ αὐτοῦ προφητείας, εἶχον ἀρκετὸν φῶς καὶ διδασκαλίαν πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ. Ἀληθῶς δὲ οἱ Ἰσραηλίται ἐλάβον τὴν προτίμησιν· διότι οὐ μόνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πρῶτον αὐτοὺς ἐδίδαξεν, ἀλλὰ καὶ οἱ θεῖοι ἀπόστολοι, τὴν ἐντολήν ταύτην παρ' αὐτοῦ λαβόντες, πρῶτον εἰς αὐτοὺς ἐκήρυξαν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ἔπειτα, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι οὐκ ἐδέξαντο τὸ ἰκήρυγμα, ἐστράφησαν εἰς τὰ ἔθνη· « Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον, εἶπεν ὁ Παῦλος καὶ » ὁ Βαρνάβας, πρῶτον λαλῆσαι τὸν λόγον· » ἐπειδὴ δὲ ἀπωθέσθε αὐτόν, καὶ οὐκ ἀξίους » κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ » στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη ». Τοῦτο αὐτὸ δὲ ἐποίησε πρῶτος ὁ Κύριος· ἐδίδαξε τοὺς γραμματεῖς καὶ φαρισαίους, ἵνα μὴ διὰ τὰς παραδόσεις αὐτῶν καταφρονῶσι τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐδέξαντο τὸν λόγον αὐτοῦ, ἀλλ' ἐσκανδαλίσθησαν· διὰ τοῦτο ἐπορεύθη « εἰς τὰ μέρη, ἣ ἢ εἰς τὰ με- » θόρια, ὡς λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος, » Τύρου καὶ Σιδῶνος ». Εἰσελθὼν δὲ εἰς οἰκίαν τινά, ἐκρυπτεν ἑαυτὸν ἐκεῖ, ἵσως ἐπειδὴ οὐκ εἶχε σκοπὸν, ἵνα κηρύξη, ἀλλὰ μόνον, ἵνα ἐλεήσῃ τὴν πιστεύουσαν αὐτῷ

Χανααίαν· καὶ δὲ ἐκρύπτετο, ἤκουσεν ὁμως ὁ λαός, ὅτι ἦλθεν ἐκεῖ.

Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χανααία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθούσα, ἐκράυγασεν αὐτῷ, λέγουσα· ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαβὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

« Ἦν δὲ ἡ γυνή, λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς » Μάρκος, Συροφοίνισσα τῷ γένει, » ἤγουν Ἑλληνὶς κατὰ τὴν θρησκείαν, Σύρα κατὰ τὴν διάλεκτον, καὶ Φοινίκισσα κατὰ τὸ γένος· Φοινίκας δὲ ὠνόμαζον τοὺς Χανααίους. Καὶ δὲ τοιαύτη ἦν ἡ γυνή, ἐγίνωσκεν ὁμως, ὡς φαίνεται, τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· διότι οὐ μόνον ὠνόμασεν αὐτὸν Κύριον, ἀλλὰ καὶ υἱὸν Δαβὶδ. Βλέπε δὲ πρῶτον τὴν πίστιν, εἶτα καὶ τὸ φιλότεκνον αὐτῆς· τοσοῦτον ἐπίστευεν, ὅτι ἀπολαμβάνει τὴν ἰατρούριαν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, ὥστε, καταφρονήσασα τὸν κόπον τῆς ὁδοιπορίας, ἐξῆλθεν ἐκ τῶν ὀρίων ἐκείνων, τουτέστιν ἐκ τῶν ὀρίων τῆς Χανααίας, τῆς πατρικῆς γῆς αὐτῆς, ἵνα συναντήσῃ τῷ Κυρίῳ, καὶ παρακαλέσῃ αὐτόν περὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. Τὸ δὲ φιλότεκνον φαίνεται ἐκ τῶν λόγων τῆς δεήσεως αὐτῆς· οὐκ εἶπεν, Ἐλέησον τὴν θυγατέρα μου, οὐδὲ βοήθησον τῇ θυγατρὶ μου, ἀλλ' ἐπαλαβοῦσα τὸ πρόσωπον τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, τῆς μὴ δυναμένης διὰ τὴν σφοδρότητα τοῦ πάθους παρακαλέσαι τὸν ἰατρὸν καὶ σωτῆρα, « Ἐλέησόν με, εἶπε, καὶ βοήθει μοι » τοῦτο δὲ ἴδιον μόνον τῶν φιλοστόργων γονέων, οἵτινες οἰκειοποιοῦνται τὰ τῶν τέκνων

Ματ. 15, 22.

Μαρκ. 7, 26.

Χρυσ. εἰς τὸν Σιμ.

Πραξ. 13, 46.

Μάρκ. 7, 24.

αὐτῶν παθήματα, ὁμοίως καὶ τὰς τούτων εὐτυχίας.

Ματ. 15,
23.

Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον· καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν.

Λουκ 7,
11, 12.
Μάρκ. 5,
29.
Ἰωάν. 9,
6, 7.
αὐτ. 5,
6.

Καὶ τῆς χήρας τὸν υἱὸν ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως Ναὶν ἐκ νεκρῶν ἀνέστησε, καὶ τῆς αἰμορροούσης τὴν πηγὴν τοῦ αἵματος ἔστησε, καὶ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸν τὸ φῶς ἔχαρίσατο, καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Προβατικῆς κολουμδήθρας παραλύτου τὰ μέλη συνέσφιγξε, καὶ τὰς ποικίλας νόσους πολλῶν ἀσθενῶν χωρὶς τινος ἰκεσίας ἢ παρακλήσεως ἐθεράπευσεν ὁ φιλάνθρωπότατος Ἰησοῦς. Διὰ τί οὖν οὐδὲ λόγον ἀπεκρίθη εἰς τὴν τεθλιμμένην μητέρα, τὴν Χαναanaίαν, ἣτις μετὰ τοσαύτης πίστεως καὶ εὐλαβείας παρεκάλει, μεγαλοφώνως κραυγάζουσα « Ἐλέησον με, Κύριε, υἱὲ Δαβὶδ »; Περὶ τῆς σιωπῆς ταύτης καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξηπόρησαν· ὅθεν, προσελθόντες πρὸς αὐτόν, παρεκάλουν, λέγοντες· « Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν »· εἰάν οὐ θέλης ἐλεῆσαι αὐτήν, επικαλουμένην τὸ ἔλεός σου, κἂν ἀπόλυσον αὐτήν, ἵνα μὴ μάτην ἀκολουθῇ ὀπίσω ἡμῶν, καὶ ἀνωφελῶς κραυγάζῃ. Ταῦτα δὲ ἔλεγον, ἐλπίζοντες, ὅτι διὰ τῶν λόγων τούτων πείσουσι τὸν φιλάνθρωπον ἐλεῆσαι τὸ πλάσμα αὐτοῦ. Ἐὰν ὁ θεάνθρωπος ἀπεκρίνετο τῇ Χαναanaία, καὶ εἰσήκουε τὴν δέησιν αὐτῆς, πρεπόντως οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ὁ ἐκεῖ λαὸς ἐσκανδαλιζέτο, εἰδότες μὲν τὸ ἀλλογενὲς τῆς γυναικὸς καὶ ἀλλόπιστον, ἀγνοοῦντες

δὲ τὴν πίστιν αὐτῆς καὶ τὴν ἀρετὴν. Οἰκονομικῶς οὖν οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς οὐδένα λόγον, ἵνα, ἀναγκασθεῖσα ὑπὸ τῆς σιωπῆς αὐτοῦ, παρρησιάσῃ καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτῆς. Ὡστε ἡ σιωπὴ τρόπος ἦν, δι' οὗ, φανερωθεῖσα ἡ πίστις καὶ ἡ εὐλάβεια τῆς γυναικὸς, ἔπαυσε τὸ σκάνδαλον· τοῦτο δὲ φανερόν ἐστιν ἐκ τῶν ἐξῆς λόγων.

Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ματ. 15,
24.

Ἀληθῶς αὐτὸς μὲν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς κατὰ τὰς τοῦ θεοῦ ἐπαγγελίας, τὰς διὰ τῶν προφητῶν κηρυχθείσας, πρὸς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπεστάλη, καὶ πρὸς αὐτὸ ἐκήρυξε καὶ εὐηγγελίσατο· οἱ δὲ θεῖοι ἀπόστολοι οἱ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ γένους καταγόμενοι ἐκήρυξαν εἰς τὰ ἔθνη τὸ εὐαγγέλιον. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸς αὐτοὺς τὸ « Οὐκ ἀπεστάλην εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ », ἵνα διὰ τούτων τῶν λόγων δείξῃ, ὅτι οὐ θέλει εἰσακοῦσαι τῆς Χαναanaίας τὴν δέησιν, καὶ οὕτω φανερωθῇ ἡ πίστις καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτῆς εἰς ἔλεγχον τῶν Ἰουδαίων, οἵτινες, ἐπαγγελόμενοι, ὅτι πιστεύουσιν εἰς τὸν θεόν, ἠπίστουν εἰς τὰ ῥηθέντα ὑπὸ θεοῦ περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Βλέπε οὖν τί ἐποίησεν ἡ Χαναanaία μετὰ τὴν ἀπόκρισιν ταύτην.

Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ματ. 15,
25.

Κἂν οὐδὲν ἴσχυσεν ἡ τῶν ἀποστόλων δέησις, αὐτὴ ὅμως διὰ τὸ ἐνθερμον τῆς

πίστεως αὐτῆς οὐδὲ ἀπελπίσθη οὐδὲ ἔφυγεν, ἀλλ' ἔλαβε θάρρος περισσότερον, καὶ ἐπλησίασεν ἐγγύτερον εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ πρῶτον μὲν ἔκραζεν, ἀκολουθοῦσα ὅπισσω, καὶ μὴ τολμῶσα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ σταθῆναι· ἔπειτα ἦλθεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ προσπεσοῦσα « πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, » προσεκύνησεν » αὐτὸν καὶ εἶπε· « Κύριε, » « βοήθει μοι »· οὐδὲ παρακάλεσον, εἶπε, τὸν θεόν, οὐδὲ δεήθητι ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀλλὰ βοήθει μοι· αὐτῆ, ὡς φαίνεται, ἐπίστευσεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶ θεὸς ἀληθινὸς καὶ παντοδύναμος.

Ματ. 15, 26. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

Κυνάρια καλεῖ τοὺς ἐθνικοὺς διὰ τὸ ἀκάθαρτον τῆς ζωῆς αὐτῶν καὶ τὴν τῶν εἰδώλων λατρείαν· τέκνα δὲ τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὴν θεοσέβειαν καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς δοθεῖσαν νομοθεσίαν· ἄρτον δὲ τὴν διὰ θαύματος εὐεργεσίαν. Σὺ, λέγει, ζητεῖς εὐεργεσίαν· ἀλλ' οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὰς εὐεργεσίας τὰς διωρισμένας διὰ τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸν θεόν, καὶ βαλεῖν αὐτὰς ἔμπροσθεν τῶν ἀπίστων. Ταῦτα δὲ τὰ λόγια, κἂν ὑβριστικὰ ἦσαν, οὐκ εἶχεν ὁμοῦ σκοπὸν ὁ Ἰησοῦς ὑβρίσαι αὐτήν, ἀλλὰ παρρησιάσαι καὶ ἀνακαλύψαι τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν αὐτῆς, καθὼς ἄλλοτε, εἰπὼν πρὸς τὸν ἑκατόνταρχον, « Ἐγὼ ἔλθὼν θεραπεύσω αὐτόν », ἐφάνερωσε τὴν πίστιν αὐτοῦ καὶ τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν ταπεινοφροσύνην διὰ τῆς τούτου ἀποκρίσεως· « Κύριε, οὐκ εἰμι ἱκανὸς, ἵνα

» μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθης, ἀλλ' εἰπέ » λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου »· ὁμοίως καὶ τὴν τῆς αἰμορροούσης πίσις ἐφάνερωσε, εἰπὼν· « Ἐγὼ οἶδα δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ ». Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἀπεκρίθη ἡ Χαναναία;

Ἡ δὲ εἶπε· ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

Βλέπε πίστεως θερμότητα! ἀποδιώκεται ὡς σκυλάκιον, καὶ ὁμοῦς ἔτι πιστεύει, ὅτι εἰσακούεται. Βλέπε ταπεινώσιν! συντάσσεται εἰς τὴν τάξιν τῶν σκυλακίων, καὶ μετὰ μεγάλης γενναιότητος δέχεται τὴν περιφρόνησιν. Ἄκουε δὲ καὶ τὴν φρόνησιν, ἡμεῖς ἦς πρὸς τὰ λεγόμενα ἀποκρίνεται· ναί, Κύριε, λέγει, σκυλάκιον εἰμι ἀκάθαρτον· ἀλλὰ καθὼς ἐκεῖνα τρώγουσιν ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν, οὕτω δὸς καὶ μοι τὴν χάριν ταύτην, ἣτις παρὰ σοὶ μὲν μικρὰ ἐστίν, ὡς ἐν τῶν ψιγίων τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης πιπτόντων, παρ' ἐμοὶ δὲ μεγάλη, ὡς θεραπευτικὴ τοῦ ἐλεεινοῦ πάθους τῆς φιλάττης μου θυγατρὸς. Ὅτε οὖν τοιουτρόπως ἐπαρρησίασεν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἰς τοὺς παρόντας, καὶ εἰς τοὺς ἀπόντας, καὶ εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα τὰς φιλαρέτους διαθέσεις τῆς γυναικός, καὶ ἔδειξεν, ὅτι, κἂν ἀλλογενὴς ἦν καὶ εἰδωλολάτρις, ἀξία ὁμοῦς ἦν διὰ τὴν πίστιν καὶ ἀρετὴν αὐτῆς τῆς ζητουμένης χάριτος, ἅμα δὲ καὶ ἀναπολογήτους κατέστησε τοὺς εἰς αὐτὸν μὴ πιστεύοντας Ἰουδαίους·

Λουκ. 8, 36.

Ματ. 15, 27.

Μάρκ. 7, 25. Χρυσ. εἰς τὴν Σειρ.

Ματ. 15, 26.

Χρυσ. αὐτ.

Ματ. 8, 7, 8.

Ματ. 15,
28.

Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις· καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Μεγάλη ἀληθῶς ἡ πίστις αὐτῆς! Γυνὴ εἰδωλόατρις, καὶ μὴ διδαχθεῖσα τὰ περὶ τῆς εὐσεβείας, τρέχουσα ἐξέρχεται καὶ αὐτῶν τῶν ὀρίων τῆς πατρίδος αὐτῆς, καὶ κραυγάζει ὀπισθεν τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν μα-

θητῶν αὐτοῦ· « Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ » Δαβίδ »· καὶ δὲ οὐδεμίαν ἀπόκρισιν λαμβάνη, καὶ ἀποβάλλεται καὶ περιφρονῆται, ἐπιμένει ὁμως πιστεύουσα. Διὰ τοῦτο οὖν ἐπιχορηγεῖ αὐτῇ ὁ θεάνθρωπος πλουσίας τὰς δωρεὰς αὐτοῦ· « Γενηθήτω σοι ὡς » θέλεις ». Τί δὲ ἤθελε; τὴν ἰατροίαν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. Τοῦτο οὖν καὶ ἐγένετο· διότι κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, ἐν ἣ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐξεφώνησε τὸ « Γενηθήτω σοι ὡς » θέλεις », ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἰατρεύθη.

